

Čtení na pokračování,
Část třicátá devátá:

Sotos Chondropoulos:

Svatý Nektarios - Svátý našeho století

Kapitola KAPITOLA XXXI/3 ... pokračování

Nektarios žil v době změn. Jeho ústa se stále modlila k Trojjedinému Bohu s tichým dojetím a úctou. Prsty se mu chvěly, kdykoliv se kromě chvalozpěvů Bohorodici rozhodl napsat nějaké hymny i Trojjedinému Bohu.

Jakmile padlo definitivní rozhodnutí o znovuoobnovení starého chrámu v malé pustině na Aegině, odevzdal je Nektarios z celého srdce Hospodinu a veškeré úsilí věnoval tomu, aby se toto rozhodnutí stalo skutečností. Po nesčetných modlitbách, dopisech a prosbách, byl konečně schopen 1.6. 1906 uskutečnit slavnost posvěcení základního kamene nového chrámu. Měl stát na stejném místě jako starý kostel s prestolem jako jediným zbytkem, který zůstal a byl použit v nové stavbě.

Během dvou let, které následovaly, byl Nektarios zcela zaměstnaný touto prací. Mohl by říci, že jeho duše byla jako zlatý motýl, který stále poletoval nad Saronským zálivem, Aeginou a oblastí Xantosu. Když se náhodou doslechl zprávy o ženách, jež tam pobývaly, třeba že onemocněly nebo byly vyčerpané, i on onemocněl a trpěl starostmi, i když byl odtud daleko. Trvale se zaměřoval na to, aby měly každou duchovní i světskou podporu. Svůj poslední halír mnohdy utratil za léky, posilující prostředky, dezinfekční prostředky a podobně, aby je poslal sestřím. Dopisoval si s nimi a žádal je, aby napsaly o čemkoliv, co by je nějakým způsobem trápilo. Když to udělaly, vstával za úsvitu, aby jim mohl odpovědět dlouhými otcovskými dopisy. Jeho otcovská láska a rady, i když občas přísné, jasně svítily a vykreslovaly opravdové křesťanství. Nejlepší pro vás bude ocitovat části těchto dopisů. Zůstanou památkami pravoslavných instrukcí. Ve svém třetím dopise dívkám o získání čistého vědomí, napsal následující:

... stavební kameny, které nepocházejí ze srdce a jsou použity na stavbu věže štěstí, jsou postaveny na zemi, která se neustále otřásá zemětřeseními a na níž se po delší čas neudrží ani kámen na kameni ... Takže takové stavební kameny nepřinášejí svému staviteli nic než marnost a neštěstí. Hledejte tedy, abyste našly, jestli snad slabost a vášně nenaplnily Vaše srdce tím, co je zlé. Uvidíme, jestli vaše srdce tíhne

k dobru nebo zda se obrátilo ke zlým stezkám, neschůdným cestám, u nichž leží v záloze přátelé zatracení.

Ve svém sedmém dopise píše:

... Přeji vám vše nejlepší a prosím, abyste se za mě modlily k Bohu. Proste, aby ode mě neodvrátil svou tvář kvůli mé nedbalosti, ale aby mi dal pohotovou mysl, rozvážné myšlenky a čisté srdce.

Ve svém devátém dopise napsal:

... Vložil jsem čtyři chvalozpěvy, které jsem složil pro Svatou Bohorodici, abyste i vy mohly být naplněny radostí, až budete velebit Paní, Bohorodici novými hymny. Modlím se, ať radost z milosti Ducha Svatého stále obnovuje a všechny žehná. Starejte se dobře, abyste uchránily tuto radost ve svých srdcích, a nedovolte ničemu cizímu, aby místo ní nalilo hořkost. Buďte pozorné, aby ráj ve vašem srdci nebyl obrácen v peklo.

V jedenáctém dopise napsal:

Po uplynutí delší doby dosáhnete dokonalosti, přesto nepřekračujte míru umírněnosti, protože Boží požehnání nelze uspěchat. Duch Svatý dává, kdy chce, a vždy nabízí své svaté dary. Cokoli obdržíme, získáváme svobodně milostí. Nenapínejte lano příliš, aby se předčasně nepřetrhlo.

Ve svém dvanáctém dopise napsal:

... Posílám vám chvalozpěv a doufám, že vás potěší. Protože vím o vaší radosti ze čtení dokonalejší literatury, možná nebudete mít čas na čtení hymnů, proto vám jich neposílám více ... a mimo to již máte mnoho jiných. Můj rukopis hymnů dosáhl jednoho sta. Až je dám příští rok, dá-li Bůh, vytisknout, uvidíte je a potom je budete schopné číst pohromadě ... Co se týče monastýru, doufejme, že brzo vylámeme kameny, uvolníme cestu a postavíme zeď, ale nyní nemám žádné peníze. Až budu mít, pošlu vám je na tento účel.

Ve třináctém dopise, který byl adresován sestře Kassiani (už ne dřívější Kateřině), psal o jistých neshodách a sporech, které měla se svojí duchovní přítelkyní a sestrou Xene (původně Chrysanthi, slepou dívkou).

Jsem smutný z toho, že tě přemohlo pokušení, protože to skutečně pochází od zlého. Spěchej se z toho vyzpovídat a požádat ji, aby se za Tebe modlila, aby pokušení ustalo. Chci, abys, až obdržíš tento dopis, šla do chrámu, modlila se a četla přímluvné modlitby k Bohorodici. Také já budu prosit o seslání Boží milosti prostřednictvím přímluvy Svaté Bohorodice a vždy panny Marie, naší nezahanbitelné naděje a ochránkyně. Jsem přesvědčen, že potom budeš svodů zbavena. Prosím, nedovol, aby tě ovládla antipatie. Ten zlý ti vštěpuje nenávist vůči drahé Xene, tvé sestře a matce, abys vymazala svoji laskavost vůči ní kvůli spáse své duše, laskavost na níž pracuješ, laskavost, která se obrací v nenávist. Pamatuj, že v hloubi svého srdce jsi zakořenila lásku k bezelstné Xene, kterou chce ten zlý vykořenit ve své zlobě vůči tobě a kvůli pomstě vůči Xene ... Rovněž bys měla vědět, že smutek je důsledkem tvého bránícího se srdce, které chce ze sebe odstranit cizí pocity, a protože to není schopno udělat, je zarmouceno. Zlý na tebe zaútočil, aby tě zbavil spokojenosti, lásky a aby narušil mír mezi vámi. Měj důvěru a nevzrušuj se, Bůh nedovolí, aby ses ztratila.

Ve svém patnáctém dopise napsal:

... Jsem připraven složit tolik hymnů k Trojjedinému Bohu Otci, Synu i Duchu Svatému, kolik budu moci. Chtěl bych, abyste prosili Pannu Marii, aby se za mě přimlouvala u Pána, aby mi seslal svaté osvětlení k tomuto cennému a důležitému podniku, který se chystám začít. Tato má díla budou stejně tak vaším jako mým pokladem. Řekl jsem otci Andronikovi, aby se postaral o rozbití balvanů, opravu silnice, postavení zdi až k silnici a zřízení stoky mimo cestu. Požádal jsem ho, aby mi napsal, kolik bude potřebovat peněz, abych mu je mohl poslat, protože cítím, že je konečně čas, aby byla cesta dokončena a my mohli mít i tekoucí vodu.

Ve svém sedmnáctém dopise napsal:

... Nevím kde se vzal, ale objevil jsem v sobě další nevídaný pocit, který mne rozesmutnil. Připadá mi, že se sestry zcela neoddělily od některých světských nedostatků a duchovních přání. Přemýšlím o vás, drahá Xene a drahé děti v Pánu, jako o moudrých pannách spěchajících k dokonalosti, které mají vždy rozsvícené lampy a olej pro ně. Malé nedostatky vašich modliteb a půstu bez toho, aniž byste se učily jim rozumět, nepřináší ani svědomitost duši, ani tato práce nenese vytoužené ovoce. Modlitby, celonoční bdění a půst jsou způsoby, jak dosáhnout cíle, nejsou cílem samy o sobě, a z tohoto důvodu jste se rozhodly stát se sestrami. Chci, abyste na to stále pamatovaly, abyste neodpadly od svého poslání a

neminuly se v dosažení cíle. Abyste našly Hospodina, musíte se před ním pokořit až k zemi, protože Bůh nemá rád pyšné a domýšlivé. Miluje a navštěvuje ty, kdo mají pokorné srdce, a proto říká: ‚Na koho jiného pohlédnu než na toho, kdo má pokorné srdce?‘ Vaší prací by mělo být zkoumání vlastního srdce, aby se v něm neusídlil jedovatý had povýšenosti, jehož jedem je každá ctnost otrávená a umírá ... Neboť pokora je vsutku povznášející a spousta dalších ctností ji bude následovat. Pokud pokoru nebudou následovat další ctnosti, nebude sama o sobě pozvedat; neboť je to celý soubor ctností, který povznáší, ne jen některé z nich. Neboť tyto ctnosti jsou jako paprsky slunce, které se lámou v čistém zrcadle našich duší do různých barev, jež nemohou existovat samy o sobě nezávisle na ostatních. Proto tam, kde je opravdová pokora k Bohu, tam by měly být i všechny ctnosti. Takže pokora je základní ctností, která skutečně pozvedá. Rád bych slyšel, že jste tímto způsobem povznášeny každým dnem, protože to mne učiní šťastným. Moje starost o vás stále roste a moje péče o založení monastýru a jeho rozvoj se v mém srdci upevnila. Pokud obdržím nějaké neočekávané a znepokojivé zprávy, posílí to moje duchovní nedostatky a může ve mně vyvolat lhostejnost.

Nektariův dvacátý první dopis se týkal hlubší pravdy, lidské slabosti. Napsal:

... Buďte opatrné při rozvíjení lásky. Je ohrožena, pokud není srdce podporováno upřímnou modlitbou, a může se stát smyslnou, nepřirozenou a může zatemnit a spálit srdce. Doufám, že se to nestane. Milujte se navzájem jako svaté sestry a kéž vás spojuje pouze společně sdílená láska k Pánu. Vyhněte se dotyků a objímání, protože bojujete proti tomu, který je samotné zlo.